

dette Forslag antyder, da vi jo for et Aar siden vedtog en Forsvarsplan, hvori ogsaa dette Punkt om Anskaffelsen af flere større Pantserfibe kom ind. Derimod kan der nok være Tvivl, om det er rigtig, at vi, naar vi begynde Bygningen af en ny Klasse Skibe, da ikke afvente Udviklingen af det første Exemplar af den Slags, inden vi sætte et nyt Skib i Arbejde. Nu er Ministerens Forslag jo noget forandret fra, hvad det oprindelig var. Der er ikke Tanke om at sætte noget nyt Skib i Arbejde i det kommende Aar, Forslaget gaar kun ud paa Anskaffelse af Materiale til et Skib, og det er altsaa mindre tvivlsomt end det oprindelige Forslag om 510,000 Kr. til Paabegyndelse af et nyt „Helgoland“. Jeg skal imidlertid som Ordsfører for Udvalgets Flertal stille mig neutralt i dette Tilfælde. Jeg har ingen Tillidelse til at give det nogen bestemt anbefaling. Deltagere havde Udvalgets Flertal set, at Ministeren havde foreslaaet Anskaffelsen af to pantsrede Kanonbaade, det vilde stemme bedre med den hele Kreds af Bevillinger, som forekomme i dette Aars Finantslov. Ganske vist har et æret fagkyndigt kongevalgt Medlem (Luxen), der i Dag har talt om disse Forslag, erklæret, at et Skib af samme Klasse som Helgoland vilde være uundværligt som Forsvarsmiddel for Kjøbenhavn, men det er da ogsaa anvendeligt mange andre Steder, og det vil snarere blive større Skibes Bestemmelse i Tilfælde af Krig at gaa ud i Storebælt, end at ligge her ved Kjøbenhavn; derimod vilde pantsrede Kanonbaade nærmest være bestemte til at styrke Kjøbenhavns Forsvar, og for Forslaget angaaende Paabegyndelsen af en saadan pantsret Kanonbaad skal jeg for mit personlige Vedkommende med Glæde stemme; jeg tvivler ikke om, at det er et Forslag, som bør antages. Til de nye Gaandvaaben stiller jeg mig ogsaa paa Udvalgets Begne neutral, de ere jo rimeligvis nyttige og nødvendige, men vi have jo i alt Fald ved vore Forslag og ved dem, vi anbefale, vist et vist Maadehold. I den Henseende tror jeg ikke, vi kunne sympatisere med den ærede sidste Lalers Stemning og Retning; jeg tror ikke, at de store Forbringer, her opstilles, og de store Ønsker, han nærer, i dette Dieblik komme videre heldig. Vi have vistnok tidligere begaaet Feil ved at forlange for meget paa een Gang; lad os nu denne Gang faae sat igjennem det Videt, vi have indskrænket os til at foreslaa, saa kunne vi i alt Fald senere tale om Mere; jeg tror, at denne Taktik er nok saa praktisk og rigtig.

Carstensen: Da jeg gjentagne Gange under Forsvarssagens Behandling har havt Leilighed til at udtale mig om min Opfattelse af Forsvarsvæsenet i dets Helhed og i dets Enkeltheder, havde jeg ment ikke at ville tage Ordet i Dag. Jeg maa dog fremsætte nogle ganske korte Bemærkninger i Anledning af den ærede Ordsførers

Udtalelser. Han udtalte sig, som om det var paa Flertallets Vegne, at den Opfattelse havde gjort sig gjældende, at man havde Betænkning ved at begynde paa et nyt Pantserfibe; førend det, der nu er under Bygning, var fuldført, og saaledes derigjennem kunde komme til et bestemt Resultat om dets Værd. Jeg tror, at alle ærede Medlemmer kende mine Ansuelser tilstræffeligt og vide, at jeg ikke hører til dette Flertal. Vil man slaa ind paa den Vej og kun bygge et nyt Pantserfibe for ethvert, der er særbdigt, saa vil man kun kunne bygge et nyt Skib omtrent hvert femte Aar, med andre Ord, Flaadens Udvikling vil blive saa overordentlig ringe, at man maa opgive enhver Tanke om at benytte den andre Steder end til Kjøbenhavns Forsvar. Naar jeg derimod har sluttet mig til den Opfordring, der er rettet til den høitærede Minister, saa er det, fordi jeg er enig med det øvrige Flertal i, at, hvad det i dette Dieblik kommer an paa, er at koncentrere Opmærksomheden paa det Maal, man nærmest har for Øie, Kjøbenhavns Sikring. Saalænge Kjøbenhavn ikke ved en ydre Linie er saaledes sikret, at Flaaden kan sendes over til Beltet — hvilket vilde fremkalde Brug for Aggersøfundsstationen — saalænge er Kjøbenhavn det Punkt, som det kommer an paa at forsvare, dette Punkt bliver da Objektet for Forsvaret, og til det specielle Forsvar for Kjøbenhavn gjælder det om snarest mulig at faae Materiel. Det er altsaa alene af Hensyn til den hurtige Tilvebringelse af Materiel, at jeg har sluttet mig til det øvrige Flertal, medens jeg naturligvis fastholder min Ansuelse om Forsvarets Udvikling i dets Helhed og altsaa med Varme anbefaler den høitærede Ministers Forslag om de 200,000 Kr., der er et Symbol for, at Nybygning i den Retning ikke aldeles opgives.

Martineuisternen (Haffner): Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der kom fra den ærede sidste Laler, lige overfor hvad vi hørte af den ærede Ordsfører. Jeg beklager, at den ærede Ordsfører og muligvis flere ærede Medlemmer af Udvalgets Flertal stille sig saa høiligt lige over for det første af de Vædringsforslag til § 26, som jeg har tilladt mig at stille. Jeg har allerede tidligere her i Dag i Salen udtalt, hvilken Vægt jeg lagde paa, at denne Bevilling blev givet, dels for derved at blive sat i Stand til at paabegynde Bygningen af dette Skib saa hurtigt som muligt og dels for at slaa fast, at vi ikke ville forlade den Vej, hvorpaa vi en Gang ere komne ind med Hensyn til Bygningen. Den ærede Ordsfører mente, at den Opgave, Udvalget havde sat sig — og deri har jeg jo erklæret mig enig — nærmest var den: at tilvebringe saa hurtigt som muligt et saa fyldestgjørende Forsvar for Kjøbenhavn imod Søsiden, som vi vare i Stand til. Jeg